

HOSPODÁŘSKÉ FLEŠINY

RATHOVY ZBOJNICKÉ KLIČKY

 Čtěte více na **str. 2**
VÝSTAVA ART BRUT, SBÍRKA ABCD

 Detaily na **str. 3**
HOKEJISTÉ DO 18 LET JSOU VE ČTVRTFINÁLE

 Podrobnosti na **str. 4**

čtvrtek / 16. dubna 2009 / ročník 16 / číslo 13

Zpravodajský čtrnáctideník Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

CO JE NOVÉHO

Legendární hvězda akčních filmů Jean-Claude van Damme září v nečekané roli

JCVD je netradiční film o herecké hvězdě, která v tomto snímku hraje sebe sama, řeší problémy obyčejného muže jako jsou dluhy nebo závislost. Jean-Claude van Damme se hořce usmívá sám nad sebou v příběhu, který se odehrává na hranici skutečnosti a fikce.

Strana 3

Jiří Schmitzer rozezpíval Švandovo divadlo

Herec divadla Ypsilon a lehee undergroundový písničkář Jiří Schmitzer na koncertu ve Švandově divadle minulý čtvrtek zazpíval osvědčené hity jako třeba píseň o Frantovi, co jede na kole a veze na něm ryč. I přes drobné technické problémy měl koncert úspěch.

Strana 3

Ligu mistrů ovládají anglické týmy

Hráči Arsenalu a Manchesteru United si bez problémů pohlídlí postup do semifinále Ligy mistrů. V něm doplnili Chelsea, která postoupila už včera. Jediným semifinalistou, který není z Premier League, je tak španělská Barcelona.

Strana 4

Finále florbalové extraligy rozhodne až páté utkání

Florbalisté Střešovic porazili ve čtvrtém zápase tým Vítkovic 5:4 po samostatných nájezdech a vyrovnali stav finálové série na 2:2. Rozhodující trestné střelení proměnil střešovický Aleš Hlavíčka. Vítěz bude znám po sobotním pátém zápase ve Vítkovicích.

 Strana 4
Petr Novotný

Kalousek v úřednické vládě nebude, Fischer už jména všech nominovaných zná

■ Definitivní podobu vlády zveřejní Fischer příští týden ■ Na Kohoutovi se shodli všichni

Zuzana Černá

zuzana.cerna@economia.cz

Po veřejších celodenních jednáních už je jasné, že lidovecký ministr financí v demisi Miroslav Kalousek v nové úřednické vládě Jana Fischera nezasedne. Kalousek by o tom prý uvažoval jen v případě, že by ho požádal jak Fischer, tak i odstupující ministerský předseda Mirek Topolánek. Jeho setrvání v úřadu si přál Václav Klaus.

Topolánek sice Kalouska za odborníka na svém místě považuje, do letní úřednické vlády ho ale nenavrhne. To potěšilo šefa opozice Jiřího Paroubka, který by opačný postup považoval za porušení předchozích dohod o letní vládě nestraníků. Podobně se vyjádřil předseda zelených Martin Bursík. V takovém případě by prý mohl i on požadovat, aby například Karel Schwarzenberg zůstal ministrem zahraničí. Fischer odmítá dosavadní průběh jednání o nové vládě jakkoliv komentovat.

Fischer vyjednával o sestavní letní vládě celou středu: „Mluvili jsme spolu pouze o agendě ministerstva financí a věcech, které se týkají předsednictví, o personálních nepadlo ani slovo,“ řekl po schůzce s ním Miroslav Kalousek. Maraton Fischerových jednání pokračoval na schůzce s ekonomem a zároveň členem Národní ekonomické rady vlády (NERV) Miroslavem Zámečnickem, kde se mluvilo o ekonomické krizi. NERV by se na základě společné dohody měla rozšířit o další ekonomické experty. V podvečer

se Fischer setkal ještě s odstupujícím ministrem kultury Václavem Jehličkou. S předsedou KDU-ČSL Jiřím Čunkem a předsedou Strany zelených Martinem Bursíkem se Fischer setkal až dnes dopoledne.

Bursík a Paroubek mají jasno

Ve středu večer přinesl Jiří Paroubek do Hrzánského paláce sedm návrhů na ministry, kteří by mohli zasednout ve Fischerově úřednické vládě. Post ministra zahraničí nejspíš obsadí diplomat Jan Kohout, se kterým souhlasí i Občanská demokratická strana. Na ministerstvu pro evropské záležitosti by ČSSD ráda viděla diplomata, velvyslance při NATO Štefana Fühleho. V souvislosti s tímto postem se již minulý týden hovořilo o Marku Morovi, spolupracovníkovi Alexandra Vondry.

Budou ve vládě?

Jan Fischer

premiér

Jan Kohout

ministr zahraničí

Marek Mor

ministr pro evropské záležitosti

Martin Pecina

ministr vnitra

Petr Šimerka

ministr práce a sociálních věcí

Ivo Pěgřimek

ministr průmyslu a obchodu

Jakub Důrr

ministr školství

Ladislav Miko

ministr životního prostředí

FOTO: ARCHIV

V České republice se stahují mračna. Dva statistici si potřásají rukou.

Spekulace médií se v tomto případě ale nejspíš nenaplní. Ministerstvo vnitra by mohl převzít šéf Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Martin Pecina. Pro ministerstvo zemědělství navrhuje šefa státní a potravinářské inspekce Jakuba Sebestu a pro ministerstvo práce a sociálních věcí Petra Šimerku, který je tam dlouholetým náměstkem. Do čela ministerstva průmyslu a obchodu navrhuje sociální demokraté Iva Pěgřímka, který dnes zastává funkci předsedy Českého báňského úřadu. Ředitel Czech tourism Rostislav Vondruška by se mohl stát novým ministrem pro místní roz-

voj. „Všechna ta jména zvážím a se všemi adepty budu ještě hovořit tak, abych dospěl k dobrému vládnímu týmu,“ vyjádřil se pro média Fischer.

Martin Bursík dnes před polednem doporučil do úřadu ministra životního prostředí odborníka Ladislava Mika, školství by podle něj mohl řídit akademik Jakub Důrr a kulturu by svěřil Martě Smolkové, která s ministerstvem kultury dlouhodobě spolupracuje. Představu o nových šéfech zbývajících resortů by měl dnes odpoledne Fischer předat i Mirek Topolánek. Mimo jiné se v kuloárech spekuluje také o Martinu Bartákovu

obranu nebo Gustavu Slamečkovi na dopravu.

Definitivní seznam nových ministrů bude znám nejspíš až příští týden, kdy se Jan Fischer sejde se všemi nominovanými. Konečná vláda musí být schválena do 9. května, kdy by měla v úřadu vystřídat Topolánkův kabinet.

Zatímco v končící koaliční vládě zasedlo hned několik žen, letní přelomová vláda počítá zatím jen s jednou. Paroubek vítkoval, že právě to je slabina jeho návrhu, ale žádné kvóty sociální demokracie se podle jeho slov na obsazení úřednické vlády nevztahují.

Konkrétní podoba šrotovného v Čechách se rýsuje

Jana Niedermeierová

Šrotovné - slovo, které v současné době hýbe Evropou – proniká i do Čech. Nyní se objevil první konkrétní návrh šrotovného na auta, který počítá s tisícikorunovou kaucí. Zda jde o účinné řešení krize, se dá však jen spekulovat, jelikož prodeje aut v Evropě stále klesají. Přesto se šrotovné přenáší i do dalších oblastí průmyslu a služeb.

Odstupující ministr průmyslu a obchodu Martin Říman vytvořil návrh, který popisuje postup při žádání o třicetitisícový příspěvek na nové auto. Prvním krokem k získání peněz je registrace na odboru dopravy města či obce s rozšířenou působností. „Registrací se účastník zavazuje, že sešrotuje auto, a stát se zavazuje, že mu vyplatí peníze,“ uvedl

pro HF Říman. Za registraci žadatelé zaplatí vratnou zálohu tisíc korun. Tím se ministerstvo průmyslu chce vyhnout zmatkům, které provázely vyplácení šrotovného na Slovensku. Tisíce lidí si tam nechaly sešrotovat auto, ale příspěvku se nedočkaly. Peníze vyčleněné na šrotovné mezitím došly. Slovensko proto vyhlásilo další kolo.

Česko vyčlenilo na příspěvky dvě a půl miliardy korun. Peníze získá něco přes osmdesát tisíc registrovaných zájemců. Podmínkou je, že musí do šesti měsíců od podání žádosti nechat sešrotovat staré auto a koupit si nové. Na odboru dopravy následně předloží kupní smlouvu a doklad o sešrotování.

Šrotovné se chystá ministerstvo průmyslu zavést i přesto, že u nás prodeje aut stále rostou.

Na rozdíl od většiny Evropy, kde snížení produkce automobilového průmyslu nezabránilo ani příspěvky na nová auta. V březnu došlo k poklesu meziročně o devět procent. Oproti předchozímu období však klesající trend zpomalil, v porovnání s únorem je březnový pád poloviční. „Výsledek je ovlivněn větším počtem pracovních dní i programy obnovy vozů v některých zemích,“ uvedla ve svém prohlášení Asociace evropských výrobců automobilů.

ČEZ a E.ON. přišly s takzvaným „bílým šrotovným“ na pračky, ledničky či mrazáky. Přenesly tak stejný princip do jiné sféry. Jejich zákazníci si mohou pořídit nové energeticky šetrné spotřebiče se slevou až tisíc korun při odevzdání opotřebovaného zařízení. Akce ČEZu se týká

prodeje Euronics a Datart a potrvá od 22. dubna do 15. června, v případě vyčerpání zásob i kratší dobu. Zákazníci společnosti E.ON. od poloviny května mohou získat pět set korun na nákup nového úsporného elektrospotřebiče značky Whirlpool v kterémkoli kamenném nebo internetovém obchodě v České republice a slevu pět až deset procent na energeticky úsporné výrobky v prodejnách Baumax.

Spekuluje se i o zavedení takzvaného „ozdravného“, tedy příspěvku 2 500 korun pro lidi, kteří se starají o své zdraví. S návrhem přišel prezident Svazu pacientů Luboš Olejár. Kuriózní typ šrotovného na opravu zubů nebo odsátí přebytečného tuku se zrodil také v hlavách představitelů Kliniky a institutu estetické medicíny.

99 SLOV

Přátelé, dávejte si na sebe pozor, situace se rapidně zhoršuje! Můžete se třeba znelíbit vlastním příbuzným a ti vás poš-

lou do šrotu. Začalo to auty, pak přijely na řadu lednice a mrazáky, teď by rád i nábytek („třískovné“!), stejně jako boty („cupovné“?). Když to takhle půjde dál, není vyloučeno, že přes ničení (ve veřejném zájmu, samozřejmě) třeba šatů, potravin nebo domů dojde na konec i na lidi. Plastiční chirurgové a funebráci už se těší... Fráze „být zralý do starého železa“ tak skutečně může nabýt strašlivě doslovného významu. Raději tedy všechny své případné nedostatky pečlivě zakryvejte – minimálně v rámci pudu sebezáchovy.

Tatiana Hořavová

Vždycky máme co říci... A také to řekneme!

HF Neztratit se v labyrintu volebních slibů

Zatímco se rodí nová vláda, strany se začínají připravovat na letošní volební maratón. Čekají je dvojí volby – jedny do Evropského parlamentu, druhé do poslanecké sněmovny. Bojeři v politickém ringu nyní budou soupeřit o hlasy voličů. V říjnu by se mělo rozhodnout, zda ODS bude mít druhou šanci, nebo se k moci dostane ČSSD a pokusí se realizovat svůj projekt sociálního státu.

Zatím nesměle se objevují první billboardy a plakáty. Na jednom z nich se můžeme dočíst: „Evropa nebo Česko, kašlu na to všechno!“, vedle je umístěna fotografie Jiřího Paroubka, který se neuvěřitelně tupě tváří. Tím to ale nekončí. Postupně by v Česku měly vyrůst tisícovky podobných billboardů.

Zároveň jsou známy první předvolební sliby. ODS mluví o znovuzavedení společného zdanění manželů, ČSSD předkládá široce prostřený stůl nejružnějších sociálních výhod. Pokud bychom se řídili pouze volebními programy, mohlo by nám být docela jedno, pro kterou z největších stran bychom hlasovali – obě totiž slibují proměnit Česko doslova v ráj na zemi.

Tak jednoduché to bohužel nebude. Stačí si vzpomenout na bezradnou ODS, která neprosadila téměř žádný ze svých minulých slibů (nutno dodat, že ne zcela vlastní vinou), na destruktivní ČSSD, na lidovce a záhadného Čunka a zelené, jejichž místopředsedkyně netuší, co je biomasa. Kapitola sama o sobě jsou komunisté. Český volič to proto následující půlrok nebude mít vůbec lehké. Zvláště pokud se nenechá omámit hesly z plakátů a vzpomene si na uplynulé měsíce.

adela_zichackova@economia.cz

Místo lepší výchovy čipy

Zatlouct rodičům pětku, trénovat tatínkův podpis do zákovské, poprat se se spolužákem v šatně. Tak to už v budoucnu u současných školáků hrozit nebude. Čím dál více škol totiž zavádí na školách kamery, čipy, elektronické žákovské knížky a třídnice. Prostřednictvím hesla k internetové databázi má každý rodič známky i docházku svého potomka jako na dlani. Kamery na chodbách a v šatnách pak mají kromě toho, aby se po škole nepohyboval nikdo cizí, sloužit také k vyměcení krádeží a šikany. Díky zdokonalující se technice tak budou brzy školáci sledováni na každém kroku nejenom pedagogy, ale i rodiči. A kde je důvěra? nabízí se otázka. Bez důvěry není odpovědnost. Děti by se měly už odmala učit, že některé věci si musí řešit samy. To jim toto neustálé monitorování znemožňuje.

Na druhou stranu jsou podle učitelů děti čím dál agresivnější. V ČR to zatím naštěstí nedošlo až tak daleko jako například ve Winnendenu nebo Virginii. Ale soudě podle záznamů šikany, které si děti samy natáčejí, a pak je umísťují na internet, je to jen otázka času. Varováním je březnový případ z Nového Bydžova, kdy policie překazila bombový útok studentovi místního gymnázia.

Pomohou však tento stav zvrátit kamery? Těžko. Šikana se jen přesune ze sledovaných prostor do těch nesledovaných, nebo si ji školáci nechají až po vyučování. Psychické týrání pak kamery nezachytí vůbec. A pokud jednou přijde ten den, kdy si český student přinese do školy zbraň, kamerový systém si s tím asi těžko poradí.

Kamery jsou pouze následkem současné situace, rozhodně ne jejím dlouhodobým řešením. Mělo by se začít u rodičů a pedagogů samotných. Za rostoucí agresivitu a drzost dětí může špatná výchova. Rodiče jsou v mnoha případech příliš benevolentní a hlavně mají na své děti čím dál méně času. A pedagogové by se také měli snažit o bližší kontakt s dětmi. Sledování školáků přes obrazovku a redukování dětské osobnosti na profil na internetu je krok zpět.

marketa_srajbrova@economia.cz

Zastavíme omezováním emisí CO₂ globální oteplování?

Pavla Krystýnová
pavla_krystynova@economia.cz

Pod vedením předsedy zeledných Martina Bursíka jednali v Praze a na Křivoklátu 14. a 15. dubna ministři životního prostředí EU o změnách klimatu a snižování emisí skleníkových plynů. Do celosvětové snahy o redukci skleníkových plynů se při návštěvě Prahy slíbil zapojit i prezident Barack Obama, jehož země v minulosti odmítla ratifikovat Kjótský protokol, v němž se průmyslové země zavázaly tyto emise snížit.

Jsou ale skutečně emise CO₂ příčinou oteplování Země? Vlivem většiny politiků, některých skupin vědců a médií převládá mínění, že současné globální oteplování způsobili lidé svou činností, hlavně spalováním fosilních paliv a s tím souvisejícím unikem oxidu uhličitého do ovzduší. Tento názor proklamuje také Mezivládní panel o klimatických změnách při OSN, nebo-li IPCC, jehož věrohodnost ale mnozí vědci a bývalí členové zpochybňují.

Existuje totiž také druhá strana barikády, která o sobě dává znát stále hlasitěji. Hypotézy o dominantním vlivu skleníkových plynů na globální oteplování ostře kritizuje mnoho významných světových klimatologů, meteorologů a vědců, jejichž obory s klimatem nějak souvisí. V ČR vyšla v roce 2008 publikace profesora

Na globální oteplování věřím. Pouze nevěřím, že jej způsobují lidé.

půdní fyziky Miroslava Kutílka s názvem Racionálně o globálním oteplování. Podle něj je hypotéza, že vlivem zvyšování koncentrace CO₂ dochází k oteplování Země, neprokázaná. Profesor Kutílek nabízí osm faktorů, které dle jeho názoru způsobují klimatické změny. Patří k nim změny intenzity slunečního záření vzhledem k měnícím se parametřům oběžné dráhy Země okolo Slunce, změny sluneční aktivity, změny mořských proudů, pohyb kontinentů, vliv aerosolů, vulkánů a asteroidů, vliv odlesňování a zemědělského využívání půdního fondu a v neposlední řadě změny magnetického pole Země. Ty podle dánské studie zveřejněné v lednu 2009 vyvrací tvrzení, že člověkem vytvořené emise jsou zodpovědné za oteplování.

V Česku profesor Kutílek pravděpodobně jako první kritizoval závěry Mezivládního panelu o klimatických změnách při OSN.

Teprve poslední dobou kritiků IPCC přibýlo. S IPCC se profesor Kutílek a mnozí další světoví odborníci shodují v názoru, že globální oteplování existuje. Nemůže za něj ale vzrůst CO₂ v atmosféře a člověk, který tento plyn vypouští spalováním fosilních paliv. Podle Kutílka člověk emisemi CO₂ zřejmě jen oteplování zrychluje. V žádném případě to ale není hlavní faktor v procesu. Opakovaná tvrzení klimatického panelu OSN zpochybňuje i nová studie japonských vědců, kteří OSN obvinili, že o oteplování lže. Japonci zdůrazňují, že podle nich je oteplování ovlivňováno přírodními přírodními cykly.

Nežene se náhodou obrovská mediální vlna tsunami na neinformované posluchače a diváky? Masová hysterie pod vlivem propagandy vzniká velmi snadno. Ministr životního prostředí Martin Bursík s oblibou ztrapňuje prezidenta Klause za jeho postoj.

Rathovy zbojnické kličky

Lukáš Pospíšil
lukas_pospisl@economia.cz

David Rath drze zkouší, kam až lze zajít. Paroubkovy eso nově vedle hejtmanské funkce nacvičuje i roli moderního Robina Hooda. Hrdiny, jenž se nebojácně vysmívá soudní moci a drobnými úplatky kupuje přízeň prostého lidu. Vyzbrojený místo meče cedulí s gentlemanským sdělením, kterou dává široké veřejnosti na vědomí, kdo že to má všechny zmatky s nemocničními poplatky a především zákaz jejich vracení na své domě. Zmatečně přitom působí právě Rath. A to jak počátečními hysterickými výkřiky o protistávnosti a asociálnosti soudní

ho rozhodnutí (týkalo se pouze mladoboleslavské lékárny), tak následně uraženým zákazem vracení poplatků ve všech středoečeských krajských lékárnách. Rathova snaha za každou cenu obejít jasně odůvodněné rozhodnutí soudu, a to jakoukoli cestou, je dětinsky umanutá a vrcholně drzá. Působí spíše jako snaha ješitného hejtmana ukázat už teď nerespektovanou soudní moc, jako instituci bez jakékoli autority. A svoji osobní hvězdu vynést ještě o trochu výš. Nově pomocí slevových kuponů. Prostředku, jak s výsměchem obejít zákaz z minulého týdne, který připravil zákazníci krajských lékáren o třicetikorunové dary.

Ale kde se bere potřeba Ratho-

vých kroků a úskoků? Respektive kde David Rath bere oporu k tomu, aby konal tak, jak koná? Stačí letmý pohled do novin. V drtivě dočeských krajských hejtmanských vykreselech jako ten, kdo něco ustavičně porušuje. Letmo slyšené útržky hovorů Rathovu oporu také nevysvětlují. Po původu je zřejmě nutné pátrat v několikametrových frontách plnicích lékáren od chvíle, kdy chystané slevové kupony začnou platit. Teď se údajně čeká, až se vymyslí a vytisknou. Technické problémy ostatně nestíhají Ratha a jeho publikum poprvé. Právě kvůli nim se nakonec na vysvětlující cedulce neobjevil dodatek zveřejňující kontaktní údaje na „problémovou“ soudky – pryč se nevešel. Pravděpodob-

nější ale je, že i David Rath poznal, že přestřelil, a zamýšlenou štváratou odvetu nakonec nenápadně stáhnul.

Utopická představa o bezplatné zdravotní péči pro všechny je mocným politickým sloganem. Tak mocným, že na něj veřejnost jde jako mouchy na lep i přes opakované peripetie a nejistý úspěch. V současnosti nerealné sociální řešení je pochopitelně líbivé. Málokdo z Rathových zastánců se dokáže povznést nad věc a zvážit pro a proti. A tak se Davidem Rathem táhne podpora krmená populistickým ideálem bezplatného zdravotnictví. Ostatně to je pro hejtmana chorobně závislého na pozornosti všech životně důležité.

Hrozí atomový útok Korejské lidovědemokratické republiky?

Pavla Klimešová
pavla_klimesova@economia.cz

Ještě to není ani 14 dní, co prezident Spojených států amerických Barack Obama představení vizi o jaderném odzbrojení a už se jeho představa hroutí jako dům z karet. Severní Korea, neoficiální vlastník několika jaderných hlavic, hraje v tomto procesu důležitou roli. A právě zde je kámen úrazu. Tato země totiž v úterý označila mírové jednání, tzv. Šestistranné rozhovory, za zbytečné a odstoupila od nich. Rozhodla se obnovit jaderné aktivity a pokračovat ve výrobě plutonia. Jako důvod neshody se uvádí rezoluce OSN, která odsoudila vystřelení korejské rakety dlouhého doletu. Vedení státu označilo rezoluci za urážku, která ponižuje lidskou důstojnost. Ale co je v porovnání s touto rezolucí severokorejský režim, který utlačuje a ničí životy stovkami tisíců lidí? Celá situace ještě víc

vygradovala, když KLDK vykazala ze své země inspektory OSN a nařídila odstranění všech monitorujících zařízení.

Vyhrocení konfliktu

Jádro tohoto problému leží mnohem hlouběji v minulosti. Severní Korea se vždy cítila ohrožená, a tak snaha vytvořit jadernou zbraň byla jedním z logických kroků k větší ochraně státu. V roce 1994 se podařilo vyjednat konec atomového programu za podmínky, že USA poskytnou této zemi ropu a lehkoodní reaktor, z kterého se nedá vyrobit jaderná zbraň. Přítomnost amerických jednotek na území Jižní Korey a jejich vojenské cvičení ale pocit bezpečí Severní Koreji nepřidával a pokus v roce 2002 zkrachoval, poté co Pchongjang přiznal, že dále pracuje na svém atomovém programu. Dohoda byla zrušena a na KLDK byly uvaleny sankce. Měli bychom zacházet jako v rukavičkách s někým,

...KLDK vykazala ze své země inspektory OSN a nařídila odstranění všech monitorujících zařízení.

kdo nehraje podle pravidel? Jenže stejně jako každá mince má dvě strany, dá se i na tento problém nahlížet různě. Bývalý americký prezident George W. Bush označil Severní Koreu společně s Iránem a Irákem za osu zla. Vrcholní političtí představitelé KLDK viděli, co se stalo v Iráku a přirozeně dostali strach, že jejich zemi stihne stejný osud. Posílili tedy jaderné zastrašování, aby mohli čelit vojenským hrozbám nepřátelských sil. Pokusili

se vytvořit atomovou bombu a svého cíle se nevzdají, dokud nebudou mít záruku bezpečí.

Co s tím...

Nabízí se dvě řešení. Můžeme buď se Severní Koreou spolupracovat anebo na ni vyvinout tlak a donutit ji k ústupkům. Obě dvě řešení však přinášejí úskalí. Pokud zvolíme spolupráci pomocí kompromisů a projektů na vyřešení situace v KLDK, budeme možná na zlepšení čekat mnoho

let a nemusí se ani povést. Na druhou stranu neohrozíme statisíce obyvatel, kteří jsou na chodu státu závislé. V případě, že použijeme tlak a uvalíme na Severní Koreu sankce, můžeme narušit stabilitu celé oblasti. Dnes si 57 % Američanů myslí, že by se na korejské vypuštění rakety dlouhého doletu mělo odpovědět vojenskou intervencí. Ale zvládne náš supermoderní, demokratický a pokrokový svět unést pocit viny za smrt tisíců bezjmených? Jak je známo, vojenské akce většinou nejvíce odnášejí nevinní civilisté.

KLDK opět vyhrožuje

Podle některých ukazatelů se dá nahlížet na vzniklou situaci zcela jinak. Není to totiž poprvé, co KLDK pohrozila odstoupením od Šestistranných rozhovorů a někteří lidé už neberou jejich výroky vážně, protože chápou, že jsou součástí vyjednávání a strategie Severní Korey. Tuto teorii mimo

jiné potvrzuje i situace na burze v Tokiu. Dalo by se očekávat, že oznámení Korey, že odchází ze Šestistranných rozhovorů, ovlivní asijské finanční trhy. Problém s KLDK je pro Japonsko zásadní, od Severní Korey je dělí pouze Japonské moře. Ale ani zde nevolala krize žádné reakce. Jedním dalším možným vysvětlením situace je potřeba prezidentské rodiny si ještě více upevnit moc ve státě.

Obamova vize

Kolik lidských životů a úsilí bude řešení stát, nevíme a dá se to jen těžko odhadovat. Záleží na rozhodnutí OSN, USA, KLDK a mnoha dalších. Ale věřme, že v budoucnu dojde v této věci ke zlepšení. Po nástupu Baracka Obamy do úřadu byla KLDK vyškrtána ze seznamu zemí, které podporují terorismus. Je to zatím malý krok, ale možná se časem poměry v této zemi urovnají a dveře Severní Korey se otevrou světu.

Jean-Claude Van Damme představuje svou lidskou tvář

■ Vyhaslá hvězda 90. let se vrací v překvapivé roli sebe sama ■ V JCVD neútočí na nepřátele, ale na city

Anna Suková
anna_sukova@economia.cz

„Dneska se sám sebe pořád ptám, co jsem pro tenhle svět udělal. Nic! Neudělal jsem nic,“ zoufá si v jedné scéně ikona akčních filmů z dob, kdy správný hrdina nelikvidoval zlosyny arzenálem střelných zbraní či nadpřirozenými schopnostmi, ale výhradně pomocí smrti úderů a kopů nějaké z asijských bojových technik. Tyhle časy jsou už dávno pryč. „Svaly z Bruselu“, jak se belgickému karatistovi přezdívá, už dávno znějí víc jako přívěsko, za nímž stojí cynický výsměch, než jako obdivné pojmenování muže, jehož tvář (a svaly) nosili školáci na tričkách.

Van Damme se v průběhu let propadl z pláten kin na videokazety a DVD. Velké filmové produkce byly nahrazeny snímky natáčenými v rumunských a bulharských hangárech z vlnitého plechu se stále dokola se opakujícími nesmyslnými zápletkami, mizivými rozpočty a zisky, které náklady vrátí jen do té míry, aby si hlavní hvězda a producenti připsali na účty šesticifernou sumu, a ještě zbylo na natočení dalšího zbytečného filmu. Tak i Van Damme si byl nucen konečně přiznat, že pokud nechce skončit v propadlých dějin jako vysmívaná či litovaná „bývalá“ hvězda, musí se z tohoto bludného kruhu dostat.

Snímek JCVD mu nabídl velkou příležitost, od premiéry v létě minulého roku jej provází nadšené ohlasy kritiky i fanoušků. Komorní film s rozpočtem pou-

hých deseti milionů eur v kinech přesto propadl (zejména v těch amerických) a utržil jen kolem tří milionů eur. Nějaký zisk ale zřejmě ještě přijde z prodeje DVD, což je, jak už víme, Jean-Claudova odvěká doména.

Mladý režisér Mabrouk El Mechri si nicméně přes výhrady studia prosadil Van Dammovu účast na filmu a napsal mu scénář přímo na tělo. Zároveň příběh volně spojující realitu s fikcí využívá jako pozadí pro utahování si z praktik běčkové kinematografie, fanouškovskou oslavu svého hrdiny i jeho polidštění, někdy až shoeny v očích diváků. JCVD je film nejednoznačný a zcela jinak jej budou vnímat příznivci titulní postavy a ti, kteří ho neznají nebo o něm jen slyšeli. Připomíná psychologické drama, absurdní krimikomedii a reminiscenci na kariéru, životní úspěchy i hluboké propady belgického herce.

Už v úvodní akční scéně, která - byť parodická - je Van Dammova nejlepší za posledních minimálně deset let, pocítíme plnou hořkost života podřadné hvězdy účinkující v podřadných filmech. Neschopní kaskadéři, papundeklové kulisy, směšné pyrotechnické efekty a pubertální asijský režisér, který na hercovy protesty reaguje pohrdavým: „On si snad pořád myslí, že točí Občana Kanea.“

Sledujeme Van Damma, který u soudu bojuje za opatrovnictví své dcery, jež s ním žít nechce, protože se jí kvůli němu spoluzáci posmívají. Prosí producenta, že bude hrát zadarmo,

FOTO: ARCHIV

JCVD čelí životním prohrám v melancholickém filmu určeném hlavně fanouškům.

jen když ho nechá natočit slušný film ve studiu namísto dalšího propadáku z Bulharska. Nemá z čeho zaplatit právníkům, kreditní karty jsou zablokované, a když žádá vlastního agenta o půjčku, ten předstírá, že ztrácí signál. Zdá se, že horší to už být nemůže, ale den ještě zdaleka nekončí. Po návratu do rodného Bruselu Jean-Claude nechce nic jiného, než se uklidit do ústraní a dát se trochu dohromady. Shodou náhod se ale ocitne na počtě, která je právě obsazená trojicí amatérských, nicméně všehoschopných zlodějů. Ještě amatérštější policisté však označí za lupiče nešťastného herce („Jean-Claude Van Damme vykrádá poštu, pošlete posily!“), který je ale jen bezmocným rukojmím a má

pořádný strach.

Zajímavou myšlenku ukázat dříve slavného hrdinu ve filmu, kde musí čelit skutečnému světu, však režisér omezil jen na už mnohokrát viděný příběh s klišovitými postavami hloupých policistů a party lupičů, ve které obligátně najdeme jednoho zlého a jednoho hodného. Jednozměrné postavy sice podtrhují Van Dammův komplexní charakter, ale už tolik nebvají a rovněž scény z pošty ubíhají v příliš pomalém tempu.

Snímku naopak pomáhá slušná kamera snímající přes zrnitý filtr, potemnělá atmosféra a příjemně melancholicko-satirická nálada. Vrcholem je pak šestiminutová scéna, ve které Jean-Claude hovoří do kamery, přímo

k divákům a se slzami v očích si vylévá srdce. Mluví o krušných začátcích, řadě nepovedených manželství, drogách, neúspěších. Vzkazuje fanouškům, že jim hodně dluží a hodlá to vrátit a pronáší patetické fráze o tom, že je hloupé zabíjet lidi. Vždyť jsou tak krásní.

Na první pohled se tak snímek jeví jako biografický, sotva ale zjistíme, zda se nejedná jen o jakousi recesi či pokus osálit diváky emocemi. Co se z filmu o Van Dammovi překvapivě dozvíme je, že doopravdy umí hrát. Sotva bychom ale teď mohli mluvit o jeho velkém comebacku. To prokáže až čas a další filmy, se kterými přijde (podle posledních informací nyní natáčí v Rumunsku Univerzálního vojáka 3).

TOW Turing machine: Multimediální představení třetího tisíciletí v divadle Ponec

Kateřina Písačková
katka_pisackova@economia.cz

Umělecká formace TOW odvozuje svůj název od prvotiny The Other Window. Pokud se vám poštěstí zhlédnout některé z představení (bývají vždy plně vyprodané a nereprizují se většinou více než jednou) budete mít dost pravděpodobně pocit, že se opravdu koukáte z úplně „jiného okna“. Snad z okna, které ukazuje budoucnost? Uskupení TOW kombinuje pohybové divadlo s novými médii, především využívá efektivní práce s laserem, světlý, hudbou a videoprojekcí. Stálými členy TOW jsou tanečnice a choreografka Petra Hauero-ová, hudebník a výtvarník Vladimír 518, který má na starosti práci s laserem. David Vrbík je autorem zvukového doprovodu a pokud skupina zrovna využívá videoprojekci, spolupracuje s kameramanem Jiřím Málkem.

Ve dnech 7. a 8. dubna divadlo Ponec uvedlo výjimečně dvě reprízy představení Turing Machine, v pořadí již páté inscenace této skupiny, která letos vystoupila na Českém plese v Bruselu při příležitosti zahájení našeho předsednictví Evropské unii.

Představení Turing Machine, jehož první verze byla poprvé uvedena v roce 2006, využívá technik černého divadla, které ale posouvá ještě mnohem dál. Skupina TOW ve svých projektech dlouhodobě rozvíjí princip synchronizace pohybu, zvuku, obrazu a světla. Tři tanečnické (kromě Hauero-ové vystupuje ještě Zuzana Sýkorová a Ondřej Lipovský) se musí po ztemnělém jevišti pohybovat na centimetry přesně, protože laserová projek-

ce je často promítána přímo na jejich těla. Choreografie využívá vlastností lidského oka, které se po světelném záblesku vždy chvíli vzpamatovává, a tak přestože tanečnické mají na sobě těsně bílé kombinézy, divák z pohybliví vidí pouze to, co autoři chtějí.

Neobyčejně promyšlený vizuální koncept řadí jejich představení k tomu nejlepšímu, co lze na současně scéně pohybového divadla vidět. Těžko říct, zda tím, na čem Turing Machine staví, je příběh. Jde tu spíše o padesátiminutový obraz apokalyptického prostředí, v němž se pohybují postavy s lidskou siluetou, jimž je odepřena lidská tvář a jejichž pohyby jsou robotické či zvířecí.

Představení začíná zrozením jedné postavy. Ve druhé scéně přichází, za zvuku temných beatů, sledujících trendy současné elektroniky, do hry postava další a pomocí světla se chvílemi rozdvouje a opět spojuje. Ve třetí scéně se na podiu orgasmicky svíjejí postavy tři, pohybují se po prostoru vsedě pouze pomocí rukou, i když výstižnější výraz by možná byl pomocí „chapadel“. Společně se pak postavy učí používat nabyté lidské tělo, učí se chodit, bloumají prostorem, narážejí na stěny. V závěru představení za vesmírného zvuku všechny tři postavy mizí v rohu kyberprostoru, který stisknutím tlačítka zanikne stejně rychle, jako se zrodil.

Pohyby tanečnic jsou opravdu precizní, a ačkoli divák může chvílemi tápat, může se zachytit dokonalé estetiky a těšit se z dokonalého vizuálního obrazu.

Do temné hudby v některých scénách promlouvá neurčitý mechanický hlas. Když ucho přivyk-

FOTO: JIŘÍ MALEK

LASEROVÁ SHOW. Turing machine hlavou dolů.

ne, slyšíme two-zero-zero-nine, two-zero-zero-nine...2009.

Představení Turing Machine je současně až do morku virtuální kosti, která je promítána na ohebné tělo tanečnice. Skupina TOW nevyužívá dnes tak populární audiovizuální trendy, vytváří je.

Jan Maršíček
jan_marsicek@economia.cz

Pozor! Po vstupu do expozice se stáváte součástí výstavy. Upozornění na začátku výstavy v pražském Domě U Kamenného zvonu působí poněkud bizarně. Pokud někomu tvrdíte, že se stává součástí výstavy, kterou vytvořili pacienti psychiatrických léčeben, mohlo by ho to odradit od návštěvy.

Prostory gotického domu na Staroměstském náměstí hostí sbírku uměleckých předmětů vytvořených duševně nemocnými. Kresby, malby, koláže, textilie,

Schmitzer přiznal „ukradenou“ píseň

Tereza Vondráková

Na podium vchází zarostlý, ale s jiskrou v oku, v ruce svou dvanačtistrunnou kytaru a pomalu usedá na židli uprostřed pódia. Všechna světla jsou nastavena na něj a diváci v hledišti Švandova divadla netrpělivě čekají na první slovo. Jiří Schmitzer se nemusí ani moc snažit, aby na tvářích posluchačů vyloudil úsměv. V sále se uvelebí dobrá nálada.

Schmitzer, který loni vydal s velkým úspěchem svou čtvrtou desku Sbirka kiksů (Živě z Balbínky), vykládá o všem, co ho napadne. Vysvětluje, že je zarostlý proto, že hraje v jednom divadelním představení bezdomovce, a vypráví, co o něm napsal kdysi nějaký kritik („Jestli český folk někam směřuje, tak Jiří Schmitzer v tom rozhodně nejede.“). Povídání prokládá samozřejmě zpěvem. Když Schmitzerovi praskne struna, musí si ji asi čtvrt hodiny sám natahovat. Nečekanou situaci vyřeší tak, že popisuje svou marketingovou strategii. Na první místo každého alba prý dává

naschvál nejhorší píseň. Případný zájemce si desku pak prý koupí proto, aby zjistil, zda další písně jsou stejně hrozné (ne-li horší) než píseň úvodní.

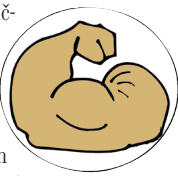
Dozvídáme se také například, že píseň Kaluž Schmitzer z velké části převzal z anglické verze, kterou kdysi slyšel na Radio Luxemburg (v době komunismu u nás zakázaná stanice). Kromě zmíněné Kaluže zaznívají hlavně písně z alba Recitál (Hodinky, Letní louka, Pramen) nebo Bouda (Bouda, Bynda, Víla). Vulgarismy zpěvák nahrazuje významným mrkáním, a tak je koncert vhodný i pro děti.

Po přestávce vezme Schmitzer kytaru pevně do ruky a hraje jako k životu. Jako by si řekl, že už toho napovídal dost. Hraje téměř bez pauzy, bez promluv. Zpívá jednu skladbu za druhou a diváci se dostávají opět do varu. Když oznamuje poslední píseň večera, je v sále cítit smutek. A tak Schmitzer dvakrát přidává. Pak se ukloní, pronese, že už nepřijde, protože vždy chce odcházet z divadla první, a to také udělá.

LIDÉ

Terezy Lukášové

Fanoušci akčních filmů 80. a 90. let se mohou svorně poplácávat po zádech a vrhnout blahem.

To, co pro mnohé z nich byl dlouhá léta pouze nádherný sen, se začíná pomalu měnit ve skutečnost. Ti nejoblíbenější z jejich akčních hrdinů se vrací na plátna kin. O první útok na srdce fanoušků se postaraly belgické svaly **Jean Claudea Van Damma**. Jeho nový film JCVD je kritikou vysoce ceněn a o „zmoudření na stará kolena“ se ve spojitosti s jeho jménem mluví často. Pravým „akčním nebem“ však bude film The Expendables, který se právě natáčí. Roli režiséra a hlavního hrdiny na svá mocná bedra uvalil **Sylvester Stallone**. Na place se potká s ocelovými svaly **Dolpha Lundgrene, Jasona Stathama a Mickeyho Rourkea**. Epizodní roličku si vysloužil i dlouholetý přítel Stallonea, nynější kalifornský guvernér **Arnold Schwarzenegger**. Můžeme se jen dohadovat, nakolik bude drsným svalovcům stačit drobný čínský herec **Jet Li**. Film je jedním z neočekávanějších trháků roku 2010. Kdyby však byl někdo netrpělivý a chtěl by svaly **Sylvestera Stallonea** vidět už teď, ale v jiné než hrdinské roli, může si zakoupit DVD Italský hřebec, které právě vychází. Jedná se o vůbec první Stalloneův film a už z názvu je jasné, že v něm Stallone ukáže víc než jen odhalenou hruď.

Nudit se nebudeme ani na hudebním poli, alespoň co se léta týče. Po jarním předkrmu v podobě **ZZ Top** i staronových **Depeche Mode** následuje hlavní chod – bluesová legenda **B. B. King**. Prázdniny zakončí ten nejsladší srpnový moučník – poprvé přijíždí jedineční **Radiohead**, jejichž koncert na pražském výstavišti je neočekávanější událostí letošního roku. Snad frontman **Thom Yorke** také ukáže své svaly. Znovu vystoupí i **Madonna**, která na speciálním koncertě pod širým nebem spojí své síly s Djem **Paulem Oakenfoldem**. Pozadu nezůstávají ani hudební festivaly. Jejich zřejmě největší hvězdou zatím bude **Moby**, který Čechy navštíví v rámci Sázavafestu. Rock for People letos ovládnou britské kytarovky **The Kooks** a **Arctic Monkeys** a taneční legenda **Underworld**. Také mnohým fanouškům kultovních **Guanou Apes** jistě po zjištění, že vystoupí na Benátské noci, srdce zaplesá. Zdá se, že hudební (a zejména festivalová) scéna se konečně dočkala tolik potřebného osvětlení.

Bára Lukášová, Tereza Krobová
tereza_lukasova@svaly.cz

Klenoty art brut z Prinzhornovy sbírky U Zvonu

plastiky a texty shromáždil německý psychiatr a historik umění Hans Prinzhorn pro Muzeum patologického umění v Heidelbergu. Během působení na tamější klinice v letech 1919 až 1921 rozšířil sbírku muzea o více než 4 000 výtvorů čtyř stovek pacientů. Pražská expozice nabízí 120 pečlivě vybraných exponátů.

Výstava odráží dvě skutečnosti, které se pojí s Prinzhornovou sbírkou. Jednak to, že se některá díla stala inspirací pro mnoho umělců moderní – čerpali z ní Max Ernst, Alfred Kubin i Pablo Picasso. Na druhou stranu právě

spojení modernistů s výtvary duševně nemocných zneužil Adolf Hitler, aby dokázal „chorobnost avantgardního umění“, které nevyhovovalo říšské propagandě. Tomuto problému se věnuje část výstavy ve druhém patře.

Nejcennějším dílem je hlava čarodějnice Augusta Natterera, pojištěná na 110 000 eur – působivě propracované dílo, které se proměňuje podle způsobu podsvícení. Na svých dalších fantaskních obrazech Natterer ztvárnil například záračného pastýře nebo osu světa se zájcem. Jeho bezbřehou imaginaci

později obdivovali surrealisté.

Jasná koncepce expozice a především předchozí úspěšná výstava „ART BRUT, sbírka abcd“ z roku 2006 – to bylo podle kurátorek Ivany Brádkové a Terezie Zemánkové hlavním důvodem, proč se podařilo výstavu po dvou letech vyjednávat úspěšně. Premiérové představení exponátů v Praze je o to cennější, že v zahraničí jsou vystavovány jen vzácně. Realizaci výstavy, pojištěné na 1,8 milionu eur, se podařilo z třetiny pokrýt granty ministerstva kultury a pražského magistrátu, zbytek financovali sponzoři.

MIMO HRU

Terezy Velikovské

Hokejové mistrovství světa ve Švýcarsku se blíží. Kdo si ale myslel, že staronovému kouči **Vladimíru Růžičkovi** se hráči na rozdíl od **Aloise Hadameczika** nebudou omlouvat, mylil se. Omluvenky se množí jako houby po dešti. Šampionátu se nezúčastní **Jaroslav Bednář** ze Slavie, který finále extraligy dohrával se zlomeninou v noze. Obranu neposílá ani **Lukáš Krajčček** z Tampy a **Radek Martínek** z New York Islanders, jenž nepustili týmoví lékaři. Jsou tak po Tomáši Kaberlem, Pavlu Kubinovi a Jaroslavu Špačkovi dalšími beky ze zámorí, kteří se Růžičkovi omluvili. Ten ale i přes problémy se sestavou neztrácí optimismus: „Pojedeme s tím, co máme. V žádném případě se nebojím.“

Nejistota panuje kolem brankářského postu, stále není jasné, kdo se postaví mezi tyče jako jednička národního týmu. Na tři místa v sestavě zůstává pět kandidátů. Největším favoritem je **Lukáš Mensator**, který vychytal Karlovým Varům extraligový titul. O další místa usilují **Miroslav Kopřiva**, **Jakub Štěpánek**, **Alexander Salák** a **Martin Prusek**, který má ale od přípravného zápasu se Slovenskem problémy s tříslý.

Počet omluvenek mrzí i **Jaromíra Jágra**, který se v reprezentaci objeví poprvé od roku 2005, kdy s týmem získal zatím poslední titul mistrů světa. Tehdy byl na střídačce českého výběru stejně jako dnes Vladimír Růžička. Jágr se objeví v sestavě už na Českých hokejových hrách, posledním turnaji před šampionátem. Ten dnes začíná v Liberci, Češi se Štěpánkem v brance se na úvod střetnou s výběrem Švédska. Výsledky turnaje, a především předváděná hra, mnohé napoví o šancích českého týmu na úspěch.

Arsenal nedal v odvetě Villarrealu šanci

■ Kluby z anglické ligy ovládají Ligu mistrů, v semifinále jsou hned tři

Radek Jozífek

Dvě parádní přihrávky za obranu, dvě s přehledem umístěné střely domácích – a španělský vicemistr Villarreal prakticky ztratil šance na postup. S Ligou mistrů se nakonec rozloučil ve čtvrtfinále porážkou 0:3 s Arsenalem.

Londýnský klub si přivezl po odvetu na domácí Emirates Stadium remízu 1:1, mohl tedy hrát i na bezbrankový stav. Ke štěstí 61 000 diváků na stadionu se ale trenér Arséne Wenger k podobné taktice neuchýlil.

Právě naopak – už v 10. minutě prodloužil Cesc Fabregas patičkou přihrávkou Emmanuela Ebouého. Dokonale tak zmátl obranu hostů, ne už svého spoluhráče Thea Walcotta, který se ocitl sám před brankářem Diegem Lópezem a bez problémů ho přeloboval. „Theovo zakončení bylo úžasné. Bylo vidět, že je naprosto v klidu. Myslím, že letos ještě nastřílí spoustu gólů,“ rozplýval se z branky dvacetiletého mladíka kouč Wenger. Walcott a Fabregas ukázali svou extratřídou a Wenger může jen litoval, že oba dlouhodobě postrádal v klíčové části sezony kvůli zraněním.

Jeho protějšek Manuel Pellegrini začal po inkasované brance hnát své svěřence za vyrovnáním, Villarreal však v Anglii gól ještě nikdy nedal. A příliš

FOTO: ARCHIV

TŘETÍ GÓL. Robin van Persie uzavírá z pokutového kopu skóre.

se k tomu nepřiblížil ani večera. Míč drželi především domácí a hráče »žluté ponorky« nepouštěli k žádným nebezpečným akcím.

Sami dokázali skóre navýšit v 60. minutě, Robin van Persie skvěle přihrál za obranu na kopáčky Emmanuela Adebayora a tožský reprezentant přidal svou pátou branku v letošním ročníku Ligy mistrů.

Poslední půlhodina se dohrávala už jen z povinnosti. Oba týmy si byly vědomy toho, že o postupujícím je jasno. Hosté se tak

soustředili hlavně na to, aby si neodvezli větší brankový příděl. Jejich obrana nakonec selhala ještě jednou – uruguayský záložník Sebastián Eguren fauloval v pokutovém území a van Persie penaltu proměnil. Eguren navíc za protesty dostal druhou žlutou kartu. „Dvakrát mě praštil loktem mimo hru a během utkání stačil urazit celou mou rodinu. Hodně mě zklamal,“ komentoval vyloučení podrážděného soupeře Fabregas.

Druhým postupujícím je Manchester United, který v od-

vetě zdolal FC Porto 1:0 díky krásné brance Cristiana Ronalda z více než 30 metrů. O finále ještě jednou – uruguayský záložník Sebastián Eguren fauloval v pokutovém území a van Persie penaltu proměnil. Eguren navíc za protesty dostal druhou žlutou kartu. „Dvakrát mě praštil loktem mimo hru a během utkání stačil urazit celou mou rodinu. Hodně mě zklamal,“ komentoval vyloučení podrážděného soupeře Fabregas.

FC Porto – Manchester 0:1 (6. Ronaldo). První zápas 2:2, postupuje Manchester.
Arsenal – Villarreal 3:0 (10. Walcott, 60. Adebayor, 69. van Persie z pen.). První zápas 1:1, postupuje Arsenal.

V play-off basketbalové ligy se bude hrát spíš o druhé místo

Adam Štěpánek

Dlouhá základní část je v basketbalové lize u konce. V příštích týdnech sezóna vyvrcholí vyřazovacími boji. Zajímavější než souboj o první místo by mohla být bitva o zbylé medailové pozice.

Mužský basketbal má v Čechách jasného vládce – Nymburk. Středočeský tým vyhrál domácí ligu již pětkrát v řadě a všechno nasvědčuje tomu, že si to zopakuje i tentokrát. Po mi-

nulé sezoně sice odešel nejlepší hráč Rado Rančák, ale ani toto citelné oslabení nepřineslo vyrovnání soutěže. Naopak, Nymburk v základní části dominoval více než kdy jindy a prohrál zatím pouze jednou. Hlavními důvody jsou skvělá obrana a širší hráčský kádru. Sokolovský, Lee, Schilb, Jagodnik – co jméno, to pojem.

Nový Jičín je jediný, který má aspoň teoretickou šanci sesadit Nymburk. Tým se dříve měnil prakticky každý rok, ale v po-

sledních letech vsadilo vedení na systematickou práci a kontinuitu. Dlouholeté opory Šaroviče a Reinbergera vhodně doplňují nováčci Ubilla a Muirhead. Moravský tým však doplácí na nevýrovnanost výkonů.

Za touto dvojicí je celkem velký kvalitativní propad. Zbylé týmy se pravděpodobně utkají o třetí místo. Děčín pod vedením trenéra Budinského sází na týmového ducha. Prostějov má sice rozpočet na úrovni Nymburka, ale sráží ho zmatená klubová

politika a neustálé změny kádru. Liberec se oproti loňské průměrné sezoně zvedl, hlavní zásluhu na tom mají nově přichozí Hampton a Marek. Ostatní celky jako USK Praha, Ostrava nebo Opava příliš šancí na úspěch nemají.

Dnešní poslední kolo rozhodne, jaké týmy se utkají v prvním kole play-off. Pouze Nymburk a Nový Jičín mají své postavení jisté, od třetího do osmého místa ještě není nic definitivní.

Florbalisté Střešovic srovnali finálovou sérii na 2:2

■ Rozhodne se ve Vítkovicích pátým zápasem

■ ČT ukončila přenos před vyvrcholením

Helena Bušková

Obháječi titulu ze Střešovic porazili ve strhujícím zápase finálové série Vítkovice 5:4 na samostatné nájezdy. O vítězi extraligy tak rozhodne až pátý zápas v sobotu na hřišti Vítkovic. Florbalové fanoušky rozladil přístup České televize, která přenos zápasu ukončila před rozhodujícími samostatnými nájezdy.

Střešovice v úvodu zápasu soupeře přehrávaly a dvakrát vedly o dvě branky. Pomohlo jim i neproměněné trestné střelení vítkovického Kološe. Soupeř vyrovnal až v závěru třetí třetiny, když předtím nevyužil přesilovku pět na tři. Zápas poté zdramatizovalo vyloučení střešovického Jedličky, Vítkovice však výhody opět nedokázaly využít.

Následující samostatné nájezdy rozhodl v šesté sérii střešovický Hlavička, a závěrečný souboj se tak přesouvá na vítkovickou půdu. Vítkovice by získaly titul po devíti letech, zatímco

Střešovice dominují extralize posledních osm let a mají na kontě už dvanáct mistrovských titulů.

Nedělní přenos zápasu na ČT4 byl ukončen Českou televizí právě před penaltovým rozstřelením, přednost dostal fotbalový zápas Liberce s Ostravou. ČT rozhořčení fanoušků chápe. „Ty penalty to celé zamotaly, ale Česká televize má s fotbalem uzavřené smlouvy,“ brání se šéf redakce sportu Otakar Černý. Následující rozhodující zápas koliduje s hokejovým mistrovstvím světa, takže zůstává otázkou, zda se ho dočkáme v přímém přenosu, anebo ze záznamu. ČT však slibuje, že ho tentokrát uvidíme celý.

Tatran Střešovice – 1. SC WOOW Vítkovice 5:4 (po samostatných nájezdech), branky: 2. Jendrišák, 13. Von der Pahlen, 24. Jedlička, 27. Von der Pahlen, rozhodující nájezd Hlavička – 18. Suchánek, 18. Folta, 40. Tomašík, 53. Sladký. Stav série 2:2.

Mladíci postupují do čtvrtfinále

Daniel Režný

Čeští hokejisté do 18 let na mistrovství světa s pomocí Švýcarů postoupili mezi nejlepší osm. O postup do další části turnaje se utkají s domácími hráči Spojených států.

Po porážkách od Německa a Kanady měli svěřenci trenéra Škory namále. Museli čekat na to, jak dopadne zápas Švýcarska s Němci. Probíhal velmi dramaticky. Ačkoli se švýcarský tým ujal vedení a krátce po začátku druhé třetiny vedl už o tři branky, zápas ještě zdaleka nebyl rozhodnut. Němci se dvěma góly v rychlém sledu na soupeře téměř dotáhli a zápas nabral na obrátkách. Němci se tlačili do branky, tvořili si velké množství šancí a vypracovali si několik stoprocentních příležitostí. Jednou dokonce musel spornou situaci vyřešit videorozhodčí. Če-

FOTO: TOMÁŠ HOUSKA

JE TO TAM. Reprezentanti do 18 let se mohou radovat z postupu do vyřazovacích bojů (ilustrační foto).

tí hráči v té chvíli prožívali na tribuně hotové peklo, jelikož jeden gól mohl rozhodnout o jejich postupu, či cestě domů. Naštěstí pro ně švýcarský tým včas zabral a ještě před koncem druhé třetiny vedl opět o tři branky.

Poslední část byla už celá v jeho režii, o čemž vypovídal ukazatel skóre na konci utkání. Stav 8:3 ve prospěch Švýcarska znamenal jediné, náš postup do čtvrtfinále. Zápas s USA se hraje v noci ze čtvrtka na pátek od 2:30 SEČ.

FLEŠ

Čtrnáctideník Fleš je produktem studentů prvního ročníku žurnalistiky UK FSV

Šéfredaktor: Ondřej Kalát

Editori: Iveta Černá, Nikola Potměšilová, Markéta Paráčková, Kateřina Vítková
Korektoři: Lucie Štěrbová, Tereza Vondráková, Aneta Zdeňková, Petr Bořuta
Redakce: Simona Beránková, Petr Bořuta, Helena Bušková, Iveta Černá, Zuzana Černá, Tatiána Hořavová, Radek Jozífek, Ondřej Kalát, Pavla Klimešová, Ondřej Koutský, Tereza Kroblová, Pavla Krystofířová, Anna Kulíšková, Tereza Malkusová, Jan Maršáček, Eliška Morochovičová, Jana Niedermeterová, Petra Novotná, Markéta Paráčková, Lukáš Pospíšil, Nikola Potměšilová, Daniel Režný, Anna Suková, Markéta Šrajhrová, Adam Štěpánek, Lucie Štěrbová, Monika Trojanová, Tereza Veliková, Kateřina Vítková, Tereza Vondráková, Aneta Zdeňková, Adéla Zicháčková

LYŽE ANNY KULÍSKOVÉ

Pro letošek dolyžováno. Na řadě je Vancouver

Půlka dubna. Téměř letní počasí nás láká k vodě. Zároveň ale můžeme vyrazit na hory, kde se ještě stále drží dostatek sněhu a lyžařské areály jsou v provozu. Na české poměry zcela neobvyklá situace. Například v Prášílech na Šumavě si o Velikonocích užívali běžkaři, cyklisté i vodáci. A na Špičáku se lyžovalo v kratasech, za jasného počasí a na prázdných sjezdovkách. Pravda, sníh byl hodně mokrá a nejezdilo se nejlépe, ale s tím se na závěr sezóny počítá. Důležité je sluníčko, pohoda a dobrá nálada, která skalním lyžařům a snowboardistům nechybí. Proč také, když si přijeli užít jeden z posledních víkendů na sněhu.

Letošní lyžařská sezóna byla celkově povedená, nejen co se množství sněhu týče. Zejména naši reprezentanti opět ukázali, že ač nemáme velehory se špičkovými tréninkovými podmínkami, dokážeme se dost viditelně prosadit ve světové lyžařské špičce. Sjezdové či běžecké lyžování, skikros, akrobatické lyžování, skoky... Záhrobská, Bauer, Kraus, Sudová. A další. Jména, která mají v lyžařském světě svá místa dosti vysoko.

Slalomářka Šárka Záhrobská jezdila letos ve Světovém poháru stabilně v první pětce, třikrát stála na stupních vítězů a jednou dokonce uprostřed. Stříbrnou pozici na mistrovství světa pak na konci sezóny potvrdila druhým místem v celkovém hodnocení slalomu Světového poháru. V příští sezoně se Záhrobská chystá získat ve své parádní disciplíně malý křišťálový globus a rozšířit svou všestrannost. Zejména chce pravidelně bodovat v obřím slalomu. Proč ne. Předpoklady má.

Běžec na lyžích Lukáš Bauer sice nezářil tak jako loni, kdy vyhrál co se dalo, ale to neznamená, že letos nebyl úspěšný. „Minulá sezóna byla výjimečná. Ani ji nejde zopakovat,“ prohlásil Bauer. Přesto se mu podařilo zajet druhý nejrychlejší čas na domácím šampionátu v Liberci a vyhrát závod Světového poháru. Naopak nevydařená byla štafeta na libereckém MS, kde všichni očekávali český úspěch. A co. Je to zkrátka sport. Zkuste si vy věční kritici absolovovat část programu lyžaře profíka. Uvidíme, jak potom budete hodnotit jejich výkony.

Síla, vytrvalost, výbušnost, psychická pohoda, chladná hlava a perfektně připravené lyže. To vše musí v jeden den a v jeden čas sednout. A jde-li o štafetu, musí to sednout hned 4krát. Proč se to klukům v Liberci nevydařilo, neví ani oni sami. Určitě chtěli mnohem víc než všichni fanoušci dohromady. Nevadí, na olympiádě ve Vancouveru to vyjde.

Mezi další adepty na olympijskou medaili patří i akrobatická lyžařka Nikola Sudová, která letos získala bronz na MS, a vítěz Světového poháru ve skikrosu Tomáš Kraus. Olympijské hry se kvapem blíží. Kolik přivezou naši lyžaři medailí se dovíme za necelý rok. Příznivci lyžování, těšte se!

Anna Kulíšková

anna_kulikova@economia.cz